

Az Unitárius Irodalmi Társaság 1929. évi közgyűlése.

Az Unitárius Irodalmi Társaság 1929. november 9-én tartotta meg ezévi közgyűlését dr. Gál Kelemen alelnök elnöklete mellett. A közgyűlésen dr. Boros György püspökkel s dr. Ferenczy Géza főgondnokkal az élén a tagok tekintélyes száma vett részt. Dr. Gál Kelemen elnöki megnyitója után S. Nagy László titkár terjesztette elő jelentését a Társaság mult évi eseményeiről, valamint a társaság tagjainak irodalmi munkásságáról. A jelentést a közgyűlés elfogadta s elhatározta, hogy azt a „Keresztény Magvető“-ben is közli. Vári Albert alelnöknek a „Keresztény Magvető“-ről tett külön jelentése után Hadházy Sándor teszi meg pénztári jelentését, amelynek kedvező voltát örömmel veszi tudomásul a közgyűlés s úgy a pénztárosnak, mint újabb alapítványáért dr. Ferenczy Géza főgondnoknak is köszönetet szavaz. A pénztári jelentéssel kapcsolatban a következő határozatokat hozza még a közgyűlés: A hátralékok behajtására megbizást ad az elnökségnek, egyben kimondja, hogy a hátralékokat ezentúl az évi számadásban is ki kell mutatni. Elhatározza továbbá az alapító tagsági díjnak a mai körülményekkel való harmóniába hozását s minthogy a régi alapító tagsági díjak a „Keresztény Magvető“ küldésével eddig legnagyobbbrészt felemésztették önmagukat, megbizza a választmányt, hogy ezt a kérdést mielőbb rendezze. Ezután a tisztújítást ejtik meg. A kiküldött bizottság előterjesztése alapján a következő tisztikart választják meg:

Tb. elnök: Dr. Boros György püspök.

Elnök: Dr. Ferenczy Géza.

Alelnökök: Dr. Gál Kelemen, Vári Albert.

Főtítkár: S. Nagy László.

Pénztáros: Hadházy Sándor.

Ellenőr: Kovács Kálmán.

A „Keresztény Magvető“ szerkesztésére külön felkérték Vári Albert alelnököt.

A választmány tagjai lettek: Abrudbányai Ede dr., Benczédi Pál, Biás István, Balázs András, Balázs Ferenc (új), dr. Borbély István, dr. Borbély Ferenc, Bölöni Vilmos, Csifó Salamon, Gálfi

Lőrinc, Gálfi Zsigmond (új), Gvidó Béla, Kelemen Lajos, Keresztesi Dénes, Kauntzné Engel Ella, dr. Kiss Elek, Kovács Lajos, Kádár József, Lőrinczi István, Lőrinczi László (új), Lőfi Ödön, Márkos Albert (új), Gyallay Pap Domokos, Pálffy Ákos, Pálffy Márton, Péter Lajos, Perédy György (új), Szentmártoni Kálmán, Szent-Iványi Sándor (új), dr. Szolga Ferenc, Ürmössy József, Ürmösi Károlyné, Útő Lajos Székelykeresztur, Útő Lajos Kolozsvár, dr. Varga Béla, dr. Várady Aurél (új), Zoltán Sándor.

Levelező tagokul megválasztottak: Dr. Gelei József, Józán Miklós, dr. Tóth György.

Rendes tagoknak megválasztottak: Dobai István, Fekete Lajos, Halmágyi Samu, Jakab Géza, Kis Sándor, Lőrinczi Dénes Lupény, Péterffy Gyula, Vári Domokos.

A művészeti szakosztály tagjaiul választottak: Gidófalvyné Pataky Etelka, Tóth István, Shakirov Sebestyén.

Ezután titkár bejelentette, hogy Ferenczy Géza főgondnok ismét felajánlotta az egyszer már kiírt, de meddőn maradt pályázatra az 5000 lej díjat, amelyet a közgyűlés ismételten köszönettel fogadott s újbóli kihirdetését az elnökségre bízta.

Az indítványok során Lőrinczy Dénes figyelmébe ajánlja a Társaságnak az aktívabb munkakifejtést, főleg pedig a sajtószolgálat szervezettebb megoldását s azt kimondottan a Társaság hatáskörében szeretné megoldani. S. Nagy László hangsúlyozta, hogy a Társaságnak valóban hivatásához és jelentőségéhez méltó munkaprogramot kell felölelnie s az alapszabályok erre vonatkozó pontjainak kellő érvényrejuttatása és élettél való megtöltése érdekében előterjesztést tesz helyi és vidéki felolvasó-ülések tartása, illetve azok rendszeresítése, az Unitárius Könyvtár továbbfolytatása, könyvkiadványsorozatok előkészítése, az alapszabályok kellő revíziója, alapító tagok gyűjtése érdekében.

A közgyűlés a tett indítványokat a választmány elé utalja, dr. Gál Kelemen zárószavaival pedig az ülés befejeződött.

Az 1928—1929. év nevezetesebb unitárius irodalmi eseményei.

Unitárius irodalmunk ma még majdnem teljesen szervezetlen s bár a múltban történt néhány érdemes lépés irodalmi életünk kialakítására vonatkozóan, a kezdet stádiumánál, sajnos, még mindig nem tudtunk tovább jutni. Pedig vannak íróink s van közönségünk is. De nincs egységes öntudat, nincs vezető szellem s ami még nagyobb baj, nem volt olyan irányító fáklyánk, aki, vagy amely megvilágítsa az utat úgy íróink, mint közönségünk számára. Az irodalom nem olyan megnyilatkozás, amelyet skatulyázni vagy dirigálni lehet. Olyan természetes életöszön az, ami szervezés nélkül is kikivánczik az arra hivatottakból. De bizonyos, hogyha ezt az életöszönt tudatosan használjuk fel a magunk javára, ha tápláljuk és élesztjük, nagyobb eredményeket érünk el, gazdagabb és szebb formákat kap, mint anélkül.

Erre a tudatos ébresztésre, virágba zsendítésre, gazdagabb eredményelérésekre alakult és hivatott az Unitárius Irodalmi Társaság. Kilenc év óta, amióta a Társaság működik, végzett már erre irányuló munkát s „Unitárius Könyvtár“-sorozatunk olyan hajtás volt, ami örömmel kell, hogy eltöltse aggodó gondolatainkat. Szakkönyvtári füzeteinket sem akarom kivonni az elismerés méltató pálládiuma alól, de nézetem szerint, ha tekintetbe vesszük azokat az erőket, amelyek a Társaság rendelkezésére állottak, nem vettünk eddig igénybe minden igénybe vehető erőt s nem használtunk ki minden módot unitárius irodalmunk olyan értékesítésére, amint pedig megkísérteni talán alkalmunk és módunk s kötelességünk lett volna. Ezeknek a szempontoknak előre vetítése után unitárius irodalmunkról nem beszélhetünk úgy, mintha az valamely szervezett kiélési egység volna, de ha a tenger vizét analizálni lehet néhány cseppjéből, akkor unitárius irodalmunk létezését is hangsúlyozottan bizonyítják azok a feltétlen értékelést érdemlő megnyilatkozások, amelyek szétszórta, egymástól függetlenül, de egy szebb jövő pionirjaiként munkálják a közös célt, az egységes unitárius irodalmi közszellem megteremtését. Ebből a szempontból